

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 31. května 2017 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Magdy Mihulové a soudců JUDr. Vladislava Dordy a Mgr. Moniky Zubkové, o odvolání obžalovaného [REDACTED] nar. [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 24.1.2017, č.j. 3T 64/2015- 325, t a k t o :

Zpodnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] se podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu v napadeném rozsudku **z r u š u j e** výrok o trestu a za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a), b) trestního řádu se u

obžalovaného

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] OSVČ, trvale bytem [REDACTED] adresa pro účely doručování [REDACTED]

podle § 46 odstavec 1 trestního zákoníku

u p o u š t í o d p o t r e s t á n í .

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n .**

O d ů v o d n ě n í :

Výše citovaným rozsudkem byl [REDAKCE] uznán vinným přečinem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku. Podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen. Podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 1 roku. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byla poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] odkázána s uplatněným nárokem na peněžitou náhradu újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle zjištění okresního soudu se obžalovaný přečinu dopustil tím, že jako majitel rodinného domu č. [REDAKCE] na ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] okres [REDAKCE] který je takto uveden v příslušném katastru nemovitostí, nijak nereagoval na návrhy své tehdejší manželky [REDAKCE] s níž byl v rozvodovém řízení, na vyřešení otázky hrazení nákladů za elektřinu v tomto domě a na základě písemné žádosti o ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. 2. 2015 nechal provést v tomto domě demontáž elektroměru č. 71891579, který byl následně odpojen pracovníkem společnosti ČEZ Distribuční služby s.r.o., dne 9. 3. 2015 kolem 11.00 hodin, a to v úmyslu přerušit dodávky elektrické energie do uvedeného domu tak, aby své manželce a dětem [REDAKCE] a [REDAKCE] znemožnil řádné užívání domu, když odstavením dodávek elektrické energie v domě nešlo nejen svítit, ale také topit, případně vařit.

Proti rozsudku podal obžalovaný řádně a včas odvolání, které zaměřil do výroku o vině i trestu. Odkázal na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.4.2016, č.j. 7To 342/2015-159, kterým soud zrušil předchozí odsuzující rozsudek a uložil okresnímu soudu, aby se zabýval jeho tvrzením, že chtěl pouze docílit toho, aby poškozená přispívala na náklady jí spotřebovaných energií, přičemž poukázal na výzvy zasílané poškozené. Krajský soud považoval za nutné objasnit i okolnost, zda poškozená měla s dětmi i jinou možnost bydlení a zda dům, v němž žijí rodiče poškozené, je součástí společného jmění obžalovaného a poškozené. Okresní soud provedl rozsáhlé dokazování, kdy bylo zjištěno, že v době posuzovaného jednání patřily do společného jmění mimo jiné nemovitosti, které sousedí s rodinným domem, který v dané době i v současné době užívá výlučně poškozená s jejich společnými dětmi. Rodiče poškozené tyto nemovitosti bezplatně užívají a bylo dokonce zjištěno, že poškozená hradila elektrickou energii a dodávku plynu do nemovitosti obývané jejími rodiči, zároveň však nehradila náklady spojené s užíváním jeho nemovitosti, kterou užívá. Okresní soud provedl důkaz opatrovnickým spisem Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově sp.zn. 5P 49/2003, ze kterého bylo zjištěno, že vztahy v rodině se vyhrotily zejména z důvodu, že matka přenášela neshody na děti, když se

nevypořádala s jeho nevěrou. Soud konstatuje, že z projevů poškozené byly zřejmé vulgarity, které na jeho adresu používala před dětmi a častovala jimi i samotné děti. On měl zájem spolupracovat s OSPOD, poškozená nikoli. Opatrovník konstatoval, že odešel z nemovitosti proto, aby došlo ke zklidnění situace. Hradil však veškeré náklady spojené s provozem nemovitosti. Bylo dokonce zjištěno, že poškozená požádala o to, aby děti byly svěřeny do jeho výchovy, když uvedla, že jejich výchovu nezvládá. Opakovaně poškozenou žádal, aby na náklady přispívala, neboť neměl dostatek finančních prostředků k jejich hrazení, když se výrazně podílel na platbách spojených s výživou dětí, jejich oblékáním, obutím, koníčky, mimoškolními aktivitami. Soud zjišťoval poměry na straně poškozené a zjistil, že měla k dispozici cca 30.000,- Kč měsíčně a bylo tedy v jejich možnostech hradit spotřebu elektrické energie v domě, který obývala s dětmi. Přerušeni dodávky elektrické energie bylo důsledkem jeho marné, dlouhodobé snahy dosáhnout toho, aby poškozená platila za elektřinu. Obžalovaný dodal, že poškozená užívá výlučně sama (spolu s dětmi) předmětný rodinný dům do dnešního dne a nehradí náklady související s provozem domu, kromě tří plateb v roce 2016. Okresní soud sice ve skutkové větě uvedl, že jeho jednání bylo motivováno úmyslem znemožnit řádné užívání domu, na druhé straně na straně 11 napadeného rozsudku při úvaze o nemajetkové újmě přihlédl k motivu, kterým bylo docílit alespoň částečné úhrady poškozené za užívání nemovitosti, ale také k postoji poškozené, která neprojevila jakoukoliv faktickou snahu částečně se podílet na úhradách za bydlení. Obžalovaný dále namítl, že jeho jednání bylo vyústěním zoufalé rodinné situace, v níž se ocitl a zdůraznil, že mu nebylo známo, že by jím zvolený postup byl právem neaprobovaný, když v dané věci absolvoval řadu právních porad. Rovněž nebylo prokázáno, že by nereagoval na návrhy poškozené, jak je uvedeno ve skutkové větě. Naopak se snažil o vyřešení situace a zcela by stačilo, kdyby poškozená platila elektřinu na účet ČEZu, svoji žádost o odpojení by zrušil. Obžalovaný rovněž dodal, že v řízení bylo prokázáno, že děti měly možnost bydlet u něho a tato možnost jim byla nabízena a navíc mohly příp. i s poškozenou bydlet v rodinném domku užívaném rodiči poškozené. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že v dané věci jsou naplněny formální znaky skutkové podstaty přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku, pak by bylo na místě aplikovat zásadu subsidiarity trestní represe, když stupeň společenské škodlivosti je v této věci s ohledem ke všem okolnostem případu zanedbatelný. *V případě, že by byl shledán vinným, bylo by možno upustit od potrestání, když projevil lítost nad vzniklou situací a sám učinil kroky k obnovení přerušené dodávky elektrické energie. Závěrem navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžaloby zproštěn.*

U veřejného zasedání doplnil, že je právní laik, celou záležitost projednával s [REDAKCE] která mu poradila postup, jenž následně učinil. K prokázání této skutečnosti založil do spisu emailovou komunikaci mezi ním a [REDAKCE]. Nenapadlo ho proto, že by mohl jednat protiprávně, když běžní občané si neuvědomují, že by takové jednání mohlo být trestné. *Setrval na svém návrhu, aby byl obžaloby zproštěn.*

Krajský soud podle § 254 odstavec I trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházejícího z hlediska vytýkaných vad a po doplnění dokazování

doplňujícím výsledkem obžalovaného, výsledkem svědkyně [REDAKCE] a čtením emailové komunikace, dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné toliko zčásti.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly. Nebylo zjištěno žádné pochybení, které by mohlo mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaného na obhajobu.

Okresní soud ve věci rozhodl již rozsudkem ze dne 3.11.2015, č.j. 3T 64/2015-113, ve spojení s opravným usnesením ze dne 14.1.2016, č.j. 3T 64/2015-131, kterým byl obžalovaný uznán vinným přečinem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku, byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 1 roku a podle § 228 odstavec 1 trestního řádu mu byla stanovena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] nemajetkovou újmu v penězích ve výši 10.000,- Kč, se zbytkem uplatněného nároku na peněžitou náhradu újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27.4.2016, č.j. 7To 342/2015-159 byl z podnětu odvolání obžalovaného rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Z odůvodnění usnesení je zřejmé, že krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí okresního soudu je předčasné a provedené dokazování neúplné, když okresní soud se dostatečně nezabýval obhajobou obžalovaného a motivem jeho jednání. Pro posouzení všech okolností případu považoval krajský soud za nutné podrobně vyslechnout nejen obžalovaného a svědkyni [REDAKCE] k důvodům rozchodu, majetkovým poměrům a k rozporům ohledně motivu jednání obžalovaného, ale i svědka [REDAKCE] k případným možnostem náhradního bydlení.

Okresní soud v souladu s pokynem krajského soudu doplnil dokazování opětovným výsledkem obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] a listinnými důkazy, zejména listinami vztahujícími se k majetkovým poměrům obžalovaného a poškozené, tedy jejich příjmům i výdajům, přepisy zvukových záznamů pořizovanými obžalovaným či poškozenou, přestupkovými spisy a spisem Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově, sp.zn. 5P 49/2003, jejichž obsah je podrobně rozveden na straně 3-9 napadeného rozsudku, na který krajský soud pro stručnost odkazuje. Poté dospěl okresní soud důvodně k závěru, že obžalovaný dobře věděl o tom, že zrušením smlouvy na dodávky elektrické energie nastane stav, kdy poškozená ani jeho děti nebudou moci nemovitost běžným způsobem užívat, bránil tak oprávněným osobám v užívání domu a proto zcela správně obžalovaného uznal vinným přečinem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku.

Přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo oprávněné osobě v užívání domu, bytu nebo nebytového prostoru neoprávněně brání. Neoprávněným bráněním v užívání domu se rozumí jakýkoli neoprávněný zásah, který oprávněné osobě znemožňuje nebo podstatně ztěžuje řádně a obvyklým

V řízení bylo rovněž prokázáno, že obžalovaný výzvami ze dne 3.12.2015 a 20.2.2015 poškozenou žádal, aby se podílela na hrazení nákladů na bydlení v domě a hrozil odpojením elektroměru dne 9.3.2015, na což poškozená reagovala emailem dne 4.3.2015, ve kterém požadovala po obžalovaném výpisy všech zaplacených záloh. Stejněho dne odpověď urgovala a následně dne 8.3.2015 žádala obžalovaného o poskytnutí souhlasu vlastníka nemovitosti s převodem smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny na nového odběratele s tím, že zaslala i potřebný formulář. Obžalovaný odpověděl, že se již nedá nic dělat, elektroměr bude následujícího dne demontován. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný nereagoval adekvátně na návrhy řešení ze strany poškozené a nesnažil se zabránit škodlivému následku. Nelze se proto ztotožnit s námitkou obžalovaného, že nebylo prokázáno, že by nereagoval na následné návrhy tehdejší manželky týkající se vyřešení otázky hrazení nákladů za elektřinu v domě.

Jak již bylo uvedeno v předchozím usnesení krajského soudu lze konstatovat, že v předmětné věci jsou tehdejší manželka obžalovaného a jeho děti osobami oprávněnými ve smyslu § 208 odstavec 2 trestního zákoníku, když v této souvislosti zcela správně okresní soud poukazuje na ust. § 744 občanského zákoníku a § 747 odstavec 1 občanského zákoníku, dle kterých je-li obydlím manželů dům nebo byt, k němuž má jeden z manželů výhradní právo umožňující v domě nebo bytě bydlet, a je-li to jiné právo než závazkové, vznikne uzavřením manželství druhému manželu právo bydlení. Má-li alespoň jeden z manželů právo nakládat domem nebo bytem, ve kterém se nachází rodinná domácnost manželů nebo rodiny, a tohoto domu nebo bytu je k bydlení manželů nebo rodiny nezbytně třeba, musí se zdržet všeho a předejít všemu, co může bydlení znemožnit nebo ohrozit. Ochrana bydlení manžela se přitom použije i tehdy, když manžel žije v bytě nebo domě, ve kterém rodinná domácnost není, protože ji manžel, který má právo s domem nakládat, opustí.

Krajský soud tak nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný svým jednáním naplnil objektivní stránku citovaného přečinu. S ohledem na odvolací námitku obžalovaného, že jednal v právním omylu, však doplnil dokazování doplňujícím výslechem obžalovaného, jehož obsah je rozveden výše, dále založenými e-maily a výslechem svědkyně [REDAKCE], předchozí obhájkyne obžalovaného v předmětné věci, kterou obžalovaný pro účely tohoto řízení zprostil mlčenlivosti (čl.360). Z emailové korespondence vyplývá, že obžalovaný zaslal dne 20.2.2015 [REDAKCE] ke schválení výzvu č. 2 adresovanou poškozené [REDAKCE] ve které poškozenou informuje, že zastavil platby za poplatky za energii v nemovitosti ke dni 19.2.2015 s tím, že demontáž elektroměru je stanovena na 9.3.2015. Z emailu ze dne 4.3.2015 vyplývá, že [REDAKCE] zaslal dopis adresovaný poškozené, ve které jí opět nabádá k vyrovnání záloh s tím, že pokud tak učiní do dalšího dne, k odpojení nedojde a v emailu ze dne 9.3.2015 jí dal na vědomí, že poškozené sdělil, že elektroměr bude zítra demontován díky jejímu ignorantství. Nutno uvést, že samotná zmíněná korespondence neprokazuje obhajobu obžalovaného uplatněnou v rámci odvolacího řízení. Krajský soud proto rovněž vyslechl svědkyni [REDAKCE] tato však tvrzení obžalovaného o jednání v právním omylu nepotvrdila. Její výpověď bylo prokázáno, že v inkriminované době vedla jednání s obžalovaným, tato se však týkala především řízení týkající se nezletilých dětí. V prosinci 2014 jí

způsobem dům užívat. Podle aktuální soudní praxe je takovým neoprávněným zásahem rovněž svévolné přerušení dodávky elektrické energie.

Obžalovaný doznal, že podal žádost o ukončení smlouvy na dodávku elektřiny, v důsledku čehož byla v předmětném domě elektřina odpojena od 9.3.2015 do 23.4.2015. Na svou obhajobu uvedl, že tak jednal proto, aby poškozenou přinutil k platbám záloh za elektřinu, plyn, vodu, televizi, internet apod., které musel platit sám. Nechal se vyprovokovat jednáním poškozené u jednání soudu v řízení o rozvod. Dětem nabízel, že mohou bydlet u něho. Navíc mohly i s poškozenou bydlet také v jejich dalším domě, který obývají rodiče poškozené. Dále uvedl, že po sdělení podezření smlouvu obnovil, což koresponduje se smlouvou o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 17.4.2015 a sdělením společnosti ČEZ Zákaznické služby, s.r.o. Obžalovaný se rovněž vyjádřil ke svým příjmům, které má toliko z podnikání ve výši cca 50.000,- Kč měsíčně s tím, že přes 30.000,- Kč platí na různé výdaje, které podrobněji rozvedl. V rámci odvolacího řízení dodal, že celý průběh svého jednání konzultoval s [REDAKCE] telefonicky a emailovou komunikací. Věděla i o přerušení dodávky elektrické energie.

Při odůvodnění svých závěrů okresní soud důvodně vycházel nejen z výpovědi obžalovaného, ale i výpovědi svědkyně [REDAKCE] a listinných důkazů. Poškozená [REDAKCE] potvrdila, že byla přerušena dodávka elektrické energie v domě, ve kterém bydlela s nezletilými dětmi. Vyjádřila se rovněž k omezením, které jí a dětem v důsledku jednání obžalovaného vznikly, a která spočívala v tom, že se v domě nedalo topit, vařit, prát, žehlit a děti se nemohly učit. Svědkyně rovněž uvedla, že po dvou týdnech, kdy se situace již nedala vydržet, napojila elektřinu na domek obývaný jejími rodiči, přesto to nebylo vhodné řešení a vyjádřila se rovněž ke svým osobním a majetkovým poměrům. Omezení potvrdil ve své výpovědi i svědek [REDAKCE] který rovněž uvedl, že situace v rodině byla klidná a v pořádku do doby než se matka dozvěděla, že má otec milenku. Poté jí začal otec dělat naschvály, nahrával si ji a se strýcem jí vyhrožovali, že jí zničí a že o všechno přijde. Matka byla nervózní, byla to těžká situace, otec nakonec z domu sám odešel. Nepamatuje si, že by věděla matka o odpojení elektřiny před tím než mu psala emaily. On sám otce žádal, aby to nedělal, on na to však nepřistoupil. V domě, ve kterém žijí prarodiče, bydlet nemohli, protože je malý a i když dostal se sestrou od otce nabídku, že může po odpojení elektřiny bydlet u něho, oni s tím nesouhlasili. Navíc tato nabídka byla učiněna až 5 nebo 6 dní po odpojení elektrické energie. Svědek rovněž uvedl, že čestné prohlášení, které předložil u soudu obžalovaný, sepsal, nicméně údaje v něm uvedené neodpovídají skutečnosti. Okresní soud vinu obžalovaného dovozuje i z listinných důkazů, zejména z výpisu z katastru nemovitostí prokazující vlastnictví obžalovaného k předmětnému domu (v předmětné době), zpráv společnosti ČEZ Zákaznické služby, s.r.o., ze smlouvy o připojení odběrného elektrického zařízení, z žádosti o ukončení smlouvy a nesouhlasného stanoviska poškozené, kterými bylo prokázáno, že obžalovaný podal dne 19.2.2015 písemně žádost o ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny. Poškozená společnost ČEZ dne 4.3.2015 telefonicky sdělila, že s odpojením nesouhlasí a doručila jim své nesouhlasné stanovisko i písemně. K demontáži elektroměru došlo dne 9.3.2015. Dodávka elektřiny byla obnovena dne 23.4.2015 na základě uzavřené nové smlouvy s obžalovaným ze dne 17.4.2015.

však obžalovaný sdělil, že mu docházejí finanční zdroje a nebude schopen nadále platit i veškeré náklady na dům. Souhlasila s tím, aby napsal poškozené dopisy, aby se podílela na úhradě nákladů. S obžalovaným hovořila o úhradě elektrické energie a doporučovala mu, aby tyto náklady přestal platit a elektřina bude odpojena. To však obžalovaný odmítal z důvodu výhodné smlouvy kvůli exkluzivnímu tarifu a chtěl poškozené napsat přímo dopis s pohrůzkou, že pokud nebude platit, tak elektrická energie bude odpojena. Proti tomu nic nenamítala a dopisy skutečně napsali, ona však předpokládala, že poškozená platby začne hradit. Vůbec jí nenapadlo, že by to mohlo dojít tak daleko. Vycházeli z toho, že celá záležitost se zastaví, neboť cílem nebylo, aby ve skutečnosti k odpojení došlo. Neví, kdy se dozvěděla, že odpojení bylo realizováno, připouští však, že jí to obžalovaný sdělil. Určitě mu však nedoporučovala, aby elektřinu nechal odpojit, doporučovala mu jiné způsoby řešení.

Na základě těchto důkazů nelze učinit závěr, že by obžalovaný jednal na výslovnou radu [REDAKCE] a postupoval podle jejího pokynu, tedy že by se spoléhal na informace osoby práva znalé a mohl se tak domnívat, že jedná v souladu se zákony. Nelze tak dovodit, že by obžalovaný jednal v právním omylu, který by vylučoval jeho zavinění a tím i naplnění subjektivní stránky přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytového prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku. V této souvislosti je třeba dodat, že krajský soud považuje doplnění dokazování vyžádáním si zprávy ohledně výhodných podmínek smlouvy uzavřené mezi obžalovaným a společností ČEZ, s.r.o. oproti jiným standardním smlouvám, za nadbytečné, z toho důvodu tento návrh na doplnění dokazování zamítl.

Okresní soud se zcela správně zabýval podrobně i všemi okolnostmi případu, neboť právě okolnosti případu, zejména délka období, motiv jednání pachatele a způsob provedení, jsou u projednávaného přečinu důležité k posouzení společenské škodlivosti jednání obžalovaného s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe vyjádřenou v § 12 odstavec 2 trestního zákoníku a z ní vyplývajícího principu „ultima ratio“.

Z výpovědi obžalovaného a poškozené, z výpovědi svědka [REDAKCE] jakož i z listinných důkazů prokazujících příjmy a výdaje obou stran, jakož i ze spisového materiálu Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově, sp.zn. 5P 49/2003, přestupkových spisů a přepisu nahrávek vyplývá, že obžalovaný skutečně odešel z domácnosti, aby uklidnil situaci v rodině, která byla vyhrocená, stalo se tak ovšem v důsledku jeho nevěry, se kterou se poškozená nedokázala vyrovnat stejně jako s jeho odchodem. Lze souhlasit s obžalovaným, že i po jeho odchodu měla poškozená dostatečný příjem, aby mohla přispívat na náklady spojené s provozem domu, přesto tak nečinila, nicméně nelze se ztotožnit s tím, že on sám by se díky hrazeným platbám potýkal s finančními problémy. Vztah mezi nimi nebyl dobrý, ovšem nevhodného chování se nedopouštěla toliko poškozená vůči obžalovanému a dětem, ale i obžalovaný vůči ní, což je prokázáno výpovědí [REDAKCE] a přepisem nahrávky (viz 192-205). Jejich slovní napadání a obviňování bylo vzájemné. Provedenými důkazy bylo rovněž prokázáno, že vyjma používané předmětné nemovitosti se nachází ve společném jmění obžalovaného a poškozené také další nemovitost, ve které bydlí rodiče poškozené. Jak vyplynulo z výpovědi

██████████, tento dům svou svou velikostí neumožňoval, aby v době, kdy došlo k odpojení elektřiny, v něm bydlela i poškozená s dětmi. Svědek rovněž potvrdil, že jemu i sestře obžalovaný nabídl možnost náhradního bydlení, stalo se tak ale až několik dní po odpojení elektřiny a tento stav udržoval, i když děti s takovým řešením nesouhlasily. Odhlédnout nelze ani od dalších okolností případu, a to že obžalovaný se jednání dopustil v době, když se poškozená snažila řešit jeho požadavek týkající se úhrady nákladů, v době, kdy ho syn žádal, aby odpojení zabránil a kdy věděl, že s poškozenou v domě budou bydlet i jeho dvě děti. Navíc ze sdělení společnosti ČEZ Zákaznické služby, s.r.o. vyplývá, že i kdyby poškozená nadále hradila zálohové platby, nemohlo by to nic změnit na tom, že by k demontáži elektroměru došlo (viz čl. 316). Je sice pravdou, že následně obžalovaný sám zajistil dodávku elektrické energie od 23.4.2015, stalo se tak ale až poté, co věc začaly šetřit orgány činné v trestním řízení. Poškozená se tak v důsledku jednání obžalovaného ocitla s dětmi v domě bez elektrické energie zcela po dobu 2 týdnů a následně sice byl přívod elektrické energie bez přispění obžalovaného řešen náhradním způsobem, tento však, jak uvedl již okresní soud, neumožnil plnohodnotné užívání domu.

S ohledem na výše uvedené okolnosti dospěl krajský soud k závěru i po přihlídnutí k zásadě subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odstavec 2 trestního zákoníku, že společenská škodlivost jednání obžalované dosahuje takového stupně, že je nutné uplatnit již jeho trestní odpovědnost. Lze tak shrnout, že okresní soud učinil správná skutková zjištění a nepochybil, když v jednání obžalovaného shledal naplnění všech zákonných znaků přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku. Uvedený závěr nemůže zpochybnit ani skutečnost, že konečným cílem obžalovaného bylo donutit poškozenou hradit platby za dům, ve kterém bydlela, neboť při jím zvoleném způsobu řešení věděl, že poškozené s dětmi značně ztíží užívání nemovitosti obvyklým způsobem.

Ve vztahu k uloženému trestu lze uvést následující. Okresní soud dospěl k závěru, že na místě je ukládat obžalovanému trest odnětí svobody, byť toliko mírný výchovný při spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 4 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 1 roku. Krajský soud po přihlídnutí k ustanovením § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku se s názorem okresního soudu neztotožnil, když má za to, že v případě obžalovaného lze upustit od potrestání podle § 46 odstavec 1 trestního zákoníku. Mezi základní podmínky umožňující užití § 46 odstavec 1 trestního zákoníku patří, že obžalovaný spáchal přečin, spáchání přečinu lituje, projeví účinnou snahu po nápravě a vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a dosavadního života pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k nápravě i k ochraně společnosti. V předmětné věci považuje krajský soud všechny výše uvedené podmínky za splněné. Obžalovaný spáchal ve smyslu § 14 odstavec 2 trestního zákoníku přečin, když u § 208 odstavec 2 je stanovena zákonná trestní sazba trestu odnětí svobody až na dvě léta, spáchání skutku doznal, opakovaně jeho spáchání v průběhu řízení litoval a projevil i snahu po nápravě, o čemž svědčí skutečnost, že obnovil dodávku elektrické energie a dle vlastního vyjádření v odvolání, vyjma několika plateb v roce 2016, do současné doby náklady na elektrickou energii sám hradí. Krajský soud přihlédl i k opisu rejstříku trestů, ve kterém obžalovaný nemá žádný záznam a zvážil i okolnosti činu, zejména délku a

motiv jeho jednání spočívající v tom, že chtěl dosáhnout toho, aby poškozená platila alespoň část nákladů. S ohledem na uvedené lze mít za to, že pouhým vyslovením viny v tomto případě bude dosaženo stejného cíle a účelu jako v jiných případech uložení trestu, neboť lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před soudem postačí k nápravě obžalovaného i k ochraně společnosti.

Krajský soud proto z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu a podle § 259 odstavec 3 písmeno a), b) trestního řádu podle § 46 odstavec 1 trestního zákoníku od potrestání obžalovaného upustil.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 31. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Závodná

Mgr. Magda Mihulová, v.r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Monika Zubková, v.r.